

DÍSZTÁVIRAT

Üdvözljük a szalámigyári dolgozókat, akik eddig is sok megbecsülést szereztek üzemüknek. Most nagy öröm érte őket, elnyerték az élüzem címet. Megérdemlik a kitüntetést, ami első ízben került hozzájuk.

A harmadik negyedév nehéz volt, de helytálltak. Az egész negyedévben a tervet 154.1 százalékra teljesítették, az exporttervet pedig 106.2 százalékra.

Ünnepségek az évforduló előestéjén

Szombat este a Nemzeti Színházban ünnepi hangversenyt rendeztek. A színvonalas hangverseny bevezetőjeként Csillag Miklós elvtárs, a színház igazgatója emlékeztetett meg a nagy ünnepről. A műsorban felléptek a színház művészei. A zenekart Rubányi Vilmos és Simon Albert vezényelte.

A Móra Ferenc kultúrházat tegnap este avatták. A tarka, zenés műsort a szövetségek kultúrscsoportja adta. Becski Balázs karnagy vezette az énekkart. A műsor előtt megnyitó beszédet mondott Korda László, a városi szövetkezeti bizottság titkára, majd Koós elvtárs, a megyei KISZÖV elnöke tartott beszámolót. A kultúrothozban nemcsak a szövetkezetek dolgozóinak, de a felsővárosi lakosságának a kulturális igényeit is ki kívánják elégíteni. A kultúrház igazgatója Drégely József elvtárs lesz, aki eddig a November 7. kultúrothont vezelte.

Az MSZT székházban a DISZ rendezett ismerkedési estet az üzemek dolgozó fiataljai és a tanulóifjúság részére. Az ifjúsági találkozózon zene, tánc, büffé várta a fiatalokat.

Az MSZT székházban a DISZ rendezett ismerkedési estet az üzemek dolgozó fiataljai és a tanulóifjúság részére. Az ifjúsági találkozózon zene, tánc, büffé várta a fiatalokat.

Örségen

Áll az őrség. Egyenesen, büszkén, emelt fővel szinte mozdulatlanul. Kezük a puská agyán nyugszik, arcukat megvilágítja az égő fáklya rótt, lobogó, vörös lángja.

Hárman vannak: a haza, a rend, a biztonság őrei — katonák. Az emlékmű hűvös, fehér márványa felett a magasban csillog a bronzban töltött ótágú csillag. Meghalt — de örökké élő szovjet hősök nagyszerű tetteit hirdeli, akik életüket adták városunkért. A Nagy Október erre nevelte őket, Lenin, Sztálin pártja sugározta az erőt, azt a tudatot, hogy elnyomott népek felszabadítása a szabad emberek kötelessége.

Dicsőség Néktek hősök hősei! Az őrség áll. Vajjon mire gondolnak ezek az izzószemű fiatal magyar katonák? Megkérdeznél, hozzájuk szólni nem lehet: ők most őrséget állnak. Talán az jut eszükbe, tíz évvel ezelőtt a gyilkos fegyverek ropogtak hazánkban. Bömbölt a vész a szovjet katonák rettenthetetlenül mentek előre, hogy béke legyen a földön.

Most béke van. A géppisztoly fekete csőve felfelé mered. A fiatal katonák ezekben az ünnepélyes órákban talán arra is gondolnak, hogy jó lenne, ha most feleségük, vagy gyerekeik, anyjuk, vagy apjuk, jóbará-

tuk erre sétálna a Széchenyi-téren és látnák, hogy ők most ott állnak. Büszkék lennének katonafiukra. Jól tudják markolni a puskát, fiatal katonáink — sokat tanultak a szovjet katonáktól. S van-e erő, mely a családját, a hazáját, a szabadságát védő embereket legyőzné?...

Azt sugározzák az őrség dőlő alakjai, azok a határozott szemek az őket nézők felé: bízhattok bennünk, megvédjük, őrizzük hazánkat! A szél lobogtatja a fáklyák lángjait. Ünnepe van az egész világon — a harcok millióit erősíti a Nagy Október emléke. Miniket is erősít. Szabad országban két kezünkkel életünket szepígetjük. M. T.

Élüzemavató ünnepségek a szegedi üzemekben

SZEGEDI KENDERFONÓGYÁR

Élüzemavató ünnepség volt tegnap délután a Szegedi Kenderfonógyárban. Ezzel egyidejűleg ünnepelték meg az üzem dolgozóit az Októberi Forradalom 37. évfordulóját. Az ünnepség kultúrscsoportja kezdődött, az üzem kultúrscsoportja és zenekara szórakoztatta a dolgozókat. A kultúrscsoport után Kovács József elvtárs, az üzem elnöke mondott bevezető beszédet, majd Molnár G. István elvtárs, az üzem MSZT titkára emlékeztetett meg az Októberi Forradalom 37. évfordulójáról. Ezután Nagygyörgy Mária, a gyár igazgatója ismertette, milyen eredmények alapján nyerte el a gyár az élüzem címet. A beszéd után Molnár elvtárs átadta az üzem dolgozóinak a Könyv- és Minisztérium vándorújságját, melyet Ördög András művezető Gál elvtárs és Sonkó elvtárs vett át.

Ezután az üzemek küldöttjei üdvözölték az élüzem címet nyert gyár dolgozóit, a helyi üzemi bücsőde négy kis növendéke pedig kedves verses köszöntőt mondott.

Ezután a gyár nyolevankét dolgozóját jutalmazták meg, 26 ezer forintot osztva szét közöttük.

DÉLMAGYARORSZÁGI ÁRAMSZOLGÁLTATÓ VÁLLALAT

Régóta tartó küzdelmes munka eredménye, hogy ma itt vagyunk és élüzemavató ünnepséget tartunk — mondta többek között beszámolójában Turza elvtárs, a DÁV vállalatvezetője. És hogy mennyire igazza volt, azt bizonyítja, hogy az elmúlt évben már kétszer voltak második helyezettek az élüzem címért folyó versenyben. Nem volt hiábavaló az erőfeszítésük, melyet az elmúlt negyedévben tettek. Végre teljesült régi vágyuk: élüzem lettek.

Szeged dolgozó parasztjai teljesítették búzavetési tervüket

A széles szegedi határ termelőszövetkezetei és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztjai elhatározták, úgy közzöntik november 7-ét, hogy maradéktalanul teljesítik búzavetési tervüket. Több tsz és egyéni gazda földje már szépen kizöldült és erősödik az őszi vetés. A mezőgazdasági termelési bizottság tagjai személyes példamutatással a munkában, aztán szóval is segítettek abban, hogy jól végezzék a határ parasztjai a búzavetést. A tsz-ek példát mutatnak a vetés teljesítésében, végzésében.

S örömmel jelenthetjük, hogy Szeged szorgalmas, hazáját szerető dolgozó parasztjai szombaton délután teljesítették búzavetési tervüket — állítják szavukat, amelyet november 7. méltó köszöntéséért odtak. Elismerés és megbecsülés illeti a tsz-eket és egyéni gazdákat a búzavetési terv jó végrehajtásáért. De még velük — vessenek is — búzát a terven felül is, mert hiszen nagyfentosságú a kenyérgabona.

Együtt volt tegnap este az ünnepségen az üzem minden dolgozója. Együtt ünnepeltek a vállalat vezetősége és a dolgozók. Ünnepelték a kivívott eredményt, kiváló dolgozóikat. Örömeiket fokozta az a tudat, hogy ennél méltóbban nem is köszönthették volna a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepét.

Az élüzemavató ünnepségen nyújtották át Bobkó József üzem elnöknek a Vasas Szakszervezet Területi Bizottságának vándorújságját, amelyet mindig a legjobb üzemi bizottságnak adnak át. Az üzem három kiváló dolgozójának, — Rózi Károlynak, Strack Ferencnek és Szabó Ignácznak, — is itt adták át a sztahanovista oklevelet és kitüntetést pénzjutalom kíséretében. Rajtuk kívül a vállalat dolgozóit közül több mint hatvanan kaptak pénzjutalmat jó munkájuk elismeréséül.

Az ünnepséget baráti vacsora követte és a késő éjjeli órákig együttmaradtak a dolgozók, szórakoztak élüzemavató ünnepségükön.

SZEGEDI JUTAÁRUGYÁR

A Szegedi Jutáárugyár kultúrothonába szombaton este vidám kedvvel nyitottak be a dolgozók. Ünnepségre gyülekeztek. Másodízben nyerték el az élüzem kitüntető címet, s vele együtt a Szakszervezet és az Iparigazgatóság vándorújságját. Ez azt jelenti, hogy az élüzemek között az első helyre kerültek.

Nagy szó, nagy büszkeség ez számukra. Tíz esztendőig küzdöttek érte fáradhatatlanul, míg végre övék lehetett a második negyedévben először, a harmadik negyedévben pedig másodszor az élüzem cím. 1954. első három hónapjában 82 tonna anyaggal maradtak adósak. Ezt a harmadik negyedévben pótolták, illetve 3,5 tonnával teljesítették: áprilistól szeptember utolsó napjáig bezárólag 88,7 tonna anyagot gyártottak terven felül. Ezt mind megtakarított anyagból készítették.

Az ünnepségen Krizsán Ferenc igazgató mondott ünnepi beszédet. Ismertette mindenki előtt azt a nehéz küzdelmet, amellyel kivívták

A forradalmi műszakban több mint 7 ezer méter anyagot gyártottak terven felül

az Ujszegedi Kender-Lenzővő Vállalat dolgozóit

Tegnap 109,8 százalékra teljesítették a tervet, — mondta büszkén Bódi elvtárs, az Ujszegedi Kender-Lenzővő Vállalat szövetkezetének párttitkára. — De nem ez ám a legjobb eredményünk! Volt a héten 110,5 százalékos tervteljesítésünk is. Valóban: meglátszott a héten a teljesítésen, hogy forradalmi műszakot tartottak. A gépek is mintha megéreztek volna ezt és a legalacsonyabb napi teljesítmény is túlháladta a 108 százalékot.

Ünnepre készültek az üzemben. November 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepé-

maguknak munkájukért az elismerést, a kitüntetést.

A testvérüzemek közül többen táviralban üdvözölték a gyár munkásait. Szeged üzemének képviselői is eljöttek, hogy osztozzanak a Jutáárugyár dolgozóinak örömeiben.

A vándorújságot Dobos elvtárs, a Textiles szakszervezet képviselője adta át és Ökrös Istvánné sztahanovista szövönő újra megismételte az első élüzem ünnepségen elhangzott fogadalmat: „Megtartjuk a zászlót továbbra is”. Ezután Szabó Viktor elvtárs a Len-Kenderipari Igazgatóság nevében Krizsán Ferenc igazgatónak az élüzem címről szóló oklevelet nyújtotta át.

A legkiválóbb dolgozókat jutalmazták az ünnepségen. 59 munkás közül heten kiváló dolgozó jelvényt, egy oklevelet, 25 pedig pénzjutalmat, a többiek más ajándékokat kaptak.

65/8. SEGÉDIPARI VÁLLALAT

A 65/8. Segédipari Vállalat dolgozóit ez évben másodszerre gyűlt össze ünnepelni azt, hogy élüzemek lettek. A II. negyedév végén, amikor először nyerték el az élüzem címet, megfogadták, hogy a következő három hónap elmúltával is ünnepelni fognak. Céljukat elérték. A vállalat termelési százaléka a III. negyedévben 102,3 százalékra emelkedett. Az eredmények nem maradtak el. Tegnap este az élüzemavató ünnepségen 23 kiváló dolgozót köszöntöttek sorikban és 6 boldog munkás kapta meg a sztahanovista oklevelet. Kun József elvtárs, a vállalat igazgatója Boskó György főművezetőnek, — aki a békéscsabai asztalosüzemben dolgozik — adta át az üzemrészek közötti versenyben legjobb eredményt elért részlegnek szánt vándorújságot és a 800 forint értékű pénzjutalmat. A 65/8. Segédipari Vállalat 35 dolgozója között 6890 forint értékű jutalmat osztottak szét.

Az élüzemavató ünnepséget kultúrscsoport követte. A dolgozók jó hangulatban szórakoztak, vidám kedvvel ünnepeltek.

AZ ELSŐ PRÓBA

Írta: DÉR ENDRE

(65)
Kazár Lackó kötődve üdvözölte völgyény komáját:

— Ugy látom, még jókor érkeztem. Épp az utolsó percben. Figyelmeztettek hát, még megmondhatod, hogy érdemes-e igába hajtani a fejed.

Jani csak mosolygott, de Bazsa visszanyelvett emberül:

— Ne keverje itt a mérget, Lackó! Mátfól kezdve nem magára hallgat a párom, hanem énra!

— Hallgat hát, mert muszáj neki... — évődött Lackó, de ezzel aztán el is surrant a sokadalomban, behúzott fejével s nagyot nevetve.

Mindnyájan elkomolyodtunk, mikor a vaspántos templomajtó kitarult előttünk. Bali Lajos papi kabátján összefonva kezét, folyékonyan, s amolyan protestáns pátozzsal beszélt arról, hogy nem fenéki tejjel a házasság, hanem komoly küszködéssel jár. Puffogó közhelyeiből, úgy hiszem, nem maradt meg semmi a hallgatóságban, mégis meghalt mindnyájunkat a perc ünnepélyessége.

Ez a hangulat jószerint az ebédnél sem oldódott meg. Bazsa is feltűnően komoly maradt.

— Mi baj, anygalkám? — hajolt hozzá Jani készségesen.

— Hát nem láttad? — suttogta Bazsa bosszúsán. — A pap képes volt most is abban az ingben maradni, amiben a malacait vakargatja. Nem láttad a gallérját, meg a manzsettáját?...

— Az a fontos lellem, hogy most már az enyém vagy csakugyan, amíg élünk, — simogatta meg Jani az újdonsült menyecske kezét.

Am Bazsa igazi jókedvét csak este nyerte vissza, amikor — régi falunkbeli szokás szerint — egy tájból kellett ennie Janival a csigalevest.

Janota Pali bácsi, aki ezt a jelképes szokást nem ismerte, váltig kínálgatta a kagacóg kis menyecskének a saját tányérját, evőeszközét. Mondván, hogy ő majd meglesz valahogy, amíg evőeszközét hoznak.

— Ez itt a szokás, Pali — mondta mosolyogva apám, — a közös sorsot példázza.

— Nem a legjobb szokás, — vakkantott át teleszájjal Gyuri bátyám, — mert most Janinak sokáe kene ennie!

— Majd a birkából — rikkantott Fekete Pista bácsi, s már hozta is a gözölgő paprikást. Nevetve mutogatta Kincses Károly bácsinak, aki násznagy rangban a bort osztogatta:

— Uszik a vagyon, koma!

— Fő, hogy zsírban uszik, — legyintett Károly bácsi, s hunyorított busa szemöldöke alól: — Jól megittatjuk majd...

Persze a birkapaprikás nem úszott valami tengersok zsírban. Szegényes kis étel volt biz' az, elhült, s elfagyott. Kazár Lackó meg is jegyezte, miközben a birkapaprikással tusakodott:

— No, ez is a dédapám korában jött a világra!

A hangulat akkor emelkedett igazán nagyot, mikor megittatták kicsit a birkát. Különösen Gyuri bácsi fenyegette folyton az

eget büttykös ujjával. Nótázni szeretett volna mindenképp.

Fekete Pista bácsi rigmusai is alaposan

hozzájárultak a jókedv nekiáradásához, kivált, mikor a vőfélytársakat mutogatta be sorra:

„Ez Rákóczi fajta, elszánt kuruc gyerek, sokszor úgy elalszik, beköpi a legyek.

El-hal a lányokért, persze csak titokban, kitűnően táncol, — maga a sarokban...”

— Ha még csak maga táncolna! — legyintett Gyuri bácsi, — de a seprőt szokta titokban táncra kéri...

Tóth Jancsi szárfája mutatkozott mégis a legeredményesebb derűcsinálónak. Mikor bérét tányérozva, körbe járkált Jancsi, s minden férfienbernek elhúzta a kedvelt nótáját, mi kihaszálta az alkalmat, s egy-egy csárdásra derékon kaptak a lányokat.

Tuca táncratermetű kicsi lábával most semmi baj nem volt, csak úgy repült a szoknyájára, amint Lajival, Magdussal, meg Karsival és Erzsivel köröcsárdást sikerítettünk.

Kertaljai Pista is beszállott később a körbe, no meg Szutor Anti, aki még mindig nem szakított régi rossz szokásával, s meredt szemmel bámulgatta Tucát.

Laji, úgy láttam, pompásan összebarátkozott a tanító úr szelíd leánykájával. Egvre csak egymással billegdéltek a csárdás útjára.

— Ugye, jó lenne, ha a falunkba helyeznék az iskolánkat? — nevettem Lajira, vagy másfél óra múlva.

— Nem lenne bolondság, hallod, — válaszolta csillogó szemmel.

(Folytatása következik)